

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119287900
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119287900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a Mgr. Miroslava Šeptáka, v sporovej právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom E. X/A, XXX XX P. - R. R., v konaní o zaplatenie 3.358,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7Cb/25/2019-138 zo dňa 21. novembra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7Cb/25/2019-187 zo dňa 6. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7Cb/25/2019-138 zo dňa 21. novembra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7Cb/25/2019-187 zo dňa 6. mája 2020 v napadnutých výrokoch II., III. p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 2.566,68 Eur zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 791,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 791,65 Eur od 07.08.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.358,33 Eur od 23.03.2019 do 06.08.2019, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. V návrhu na vydanie platobného rozkazu, doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 09.05.2019 (dátum doručenia žaloby vyplýval z potvrdenia na č.l. 12 spisu), žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby okresný súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaného na zaplatenie sumy 3.358,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.358,33 Eur od 23.03.2019 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 30.05.2019 vydal platobný rozkaz sp. zn. 10Up/220/2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.358,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.358,33 Eur od 23.03.2019 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor. Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 438,73 Eur. Okresný

súd Banská Bystrica predmetný platobný rozkaz doručil žalovanému a tento voči nemu podal odpor, v ktorom uplatnený nárok žalobcu neuznal v celom rozsahu, nakoľko ho považoval za nedôvodný.

4. S poukazom na § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až d) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej už len „zákon o PZP“), § 581 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) § 15 ods. 1 zákona o PZP, § 379 prvá veta zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodného zákonníka“), § 369 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka, § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1 OZ, § 11 ods. 6, 7, 8 zákona o PZP, § 580 OZ, § 581 ods. 1 OZ, § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vykonané dokazovanie, okresný súd žalobe vyhovel.

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že mal preukázané, že dňa 03.10.2018 došlo ku škodovej udalosti v Dolnom Kubíne, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo BMW X5, EČV 053 BK. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla VOLVO, EČV: BR 681 BX, ktorého vlastníkom v čase nehody bol zmluvne poistený u žalovaného. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 05.10.2018 zmluvu o nájme č. 114/2018, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla BMW X3, EČV: BL 095 PC, a to od 05.10.2018 do 05.11.2018 (doba ukončenia nájmu je dopísaná ručne). Zo zmluvy o nájme je zrejmé, že medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté denné nájomné vo výške 125 Eur vrátane DPH a jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 Eur. Poškodený mal motorové vozidlo v prenájme po dobu 32 dní, za čo mu žalobca fakturoval sumu 4.030,- Eur s DPH spolu s poplatkom za pristavenie a prevzatie vozidla. Žalovaný oznámil žalobcovi poistné plnenie oznámením zo dňa 07.08.2019 a poskytol poistné plnenie vo výške 2.566,68 Eur, pričom z uplatnenej sumy odpočítal neprimerané náklady na náhradné vozidlo vo výške 912,49 Eur a amortizáciu a pevné náklady počas doby prenájmu MV vo výške 37,49 Eur. Tieto skutočnosti v konaní neboli medzi stranami sporné. Sporná otázka v danom konaní bola, či je zmluva o postúpení pohľadávky platná a či je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Spornými skutočnosťami taktiež boli dĺžka doby prenájmu náhradného vozidla a výška prenájmu náhradného vozidla.

6. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2018 poškodený JUDr. D. O., IČO: 46 475 435, bytom B. L. XXXX/XX, E. Q. ako postupca postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanému vo výške 3.358,33 Eur, z titulu jeho nároku voči poisťovni (žalovanému) podľa § 4 zákona č. 381/2001 Zb. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 03.10.2018, na vozidle BMW X5, EČV: DK 053 BK. Postupca sa zaviazal uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu podľa čl. 4 vo výške 3.358,33 Eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 2018137 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. BMW X3, EČV: BL 095 PC. Podľa čl. 5 Zmluvy o postúpení pohľadávok, vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítali a žalobca si následne pohľadávku podľa čl. 1 vymáhal vo vlastnom mene a na vlastný účet. Dlhé nájomné ako záväzok poškodeného - nájomcu voči prenajímateľovi zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávok. Pohľadávka poškodeného voči prenajímateľovi je preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok v zmysle dojednania čl. 4. Zmluvy o postúpení pohľadávok. Zaplatenie nájomného, t.j. zánik záväzku poškodeného voči prenajímateľovi zo zmluvy o nájme č. 114/2018 je preukázaný v zmysle dojednania čl. 5. zmluvy o postúpení pohľadávok. V zmysle § 581 ods. 3 OZ, dohodu účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v ods. 1 a ods. 2, t. j. poškodenému vznikla majetková ujma vzájomným započítaním - dohodou podľa zmluvy o postúpení pohľadávok v čl. 5 v spojení s čl. 4. V prípade započítania na základe dohody zákon dovoľuje, aby účastníci záväzkového vzťahu dohodli započítanie aj nad rámec podmienok, ktoré inak ustanovuje pre započítanie jednostranným právny úkonom. Predmetnou dohodou teda zanikol záväzok poškodeného, bol splnený záväzok poškodeného z titulu dlžného nájomného, vyúčtovaného vo faktúre prenajímateľa č. 2018137 a teda okamihom zániku tohto záväzku poškodenému vznikla reálne škoda aj v rozsahu, ako vyplýva z výroku rozsudku, t. j. skutočná škoda. Poškodený ako postupca mal peňažnú pohľadávku voči žalovanému z titulu jeho nároku na poistné plnenie, konkrétne nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 03.10.2018, ktorú pohľadávku voči žalovanému poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil žalobcovi ako postupníkovi za odplatu. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo preukázané, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanému, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla a tento poistný nárok

poškodeného bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol teda veriteľom, pretože mal pohľadávku voči žalovanému z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za nájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi v súlade s § 524 a nasl. OZ.

7. Okresný súd mal podanú žalobu za dôvodnú, keď ustálil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, na ktorého zmluvou zo dňa 05.11.2018 prešla pohľadávka predstavujúca nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením motorového vozidla, ktorý vznikol v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou - dopravnou nehodou zo dňa 03.10.2018. Aj podľa ustálenej praxe súdov SR je takúto škodu potrebné považovať za skutočnú škodu. Okresný súd preto priznal uplatnený nárok v celom rozsahu (po čiastočnom späťvzatí žaloby), pretože priznaná náhrada za prenájom náhradného motorového vozidla, reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a musel vynaložiť náklady, ktoré by inak v súvislosti s používaním vlastného motorového vozidla vynaložiť nemusel. Okresný súd sa nestotožnil s krátením poistného plnenia v rozsahu 37,49 Eur, ktoré žalovaný označil ako „odpočet za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla“. K uvedenému okresný súd odkázal aj na argumentáciu žalobcu uvedenú v podaní zo dňa 07.10.2019, v ktorej žalobca správne uviedol, že poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava za použitia nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje.

8. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov za prenájom vyplýva zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený používal vozidlo na pracovné úlohy, čo preukazuje listina „čestné prehlásenie“. Žalobca teda preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodený zapožičal počas doby opravy náhradné motorové vozidlo a dostatočne vysvetlil aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré bol okresným súdom priznaný nárok na náhradu škody. Za obdobie, pokiaľ bolo auto v oprave, je nárok na náhradu škody v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle § 420 OZ, t.j., okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou.

9. Okresný súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania v sadzbe v zmysle § 369 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka a § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktoré ustanovenie, pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, odkazuje na osobitný predpis pod poznámkou 15a, a to § 517 ods. 2 OZ, a to v sadzbe 5 % ročne podľa uvedených zákonných ustanovení. Úrok z omeškania okresný súd priznal z dôvodu, že mal preukázané omeškanie žalovaného. Žalovaný nesplnil povinnosť v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný mal skončiť šetrenie poistnej udalosti v lehote do 07.03.2019 a s poukazom na § 11 ods. 7 zákona o PZP je poistné plnenie splatné po uplynutí 15 dní od skončenia šetrenia, žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojej povinnosti dňa 23.03.2019. Nakoľko došlo dňa 06.08.2019 k čiastočnej úhrade vo výške 2.566,68 Eur, „súd priznal úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 791,65 eur od 07.08.2019 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.358,33 eur od 23.03.2019 do 06.08.2019, kedy došlo k čiastočnej úhrade. Nárok na úrok z omeškania súd priznal v sadzbe 5 % ročne v súlade s § 11 ods. 8 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ.“ O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný podľa § 355 CSP proti výroku II. a III., ktorý namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP). Súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku inter alia uviedol, že v prejednávanej veci mal okresný súd podanú žalobu za dôvodnú, keď ustálil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, na ktorého zmluvou zo dňa 05.11.2018 prešla pohľadávka predstavujúca nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením motorového vozidla, ktorý vznikol v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou - dopravnou nehodou zo dňa 03.10.2018. Aj podľa ustálenej praxe súdov SR je takúto škodu potrebné považovať za skutočnú škodu. Okresný súd preto priznal uplatnený nárok v celom rozsahu (po čiastočnom späťvzatí žaloby). Okresným súdom priznaná náhrada za prenájom náhradného motorového vozidla, reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a musel vynaložiť náklady, ktoré by inak v súvislosti s používaním vlastného

motorového vozidla vynaložiť nemusel. Okresný súd sa nestotožnil s krátením poistného plnenia v rozsahu 37,49 Eur, ktoré žalovaný označil ako „odpočet za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla“.

11. V odvolaní žalovaný namietal, že napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutej časti je nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Podľa žalovaného bol napadnutý rozsudok výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. O arbitrárnosti pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06). Prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Prítom porušenie právnych noriem v dôsledku svojvôle (napr. nerešpektovaním kogentnej normy) alebo v dôsledku interpretácie, ktorá je v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti, potom zakladá porušenie základných práv a slobôd. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti. Z praktického pohľadu to znamená, že súdy sú povinné odôvodniť svoje rozhodnutia, hoci túto povinnosť nemožno chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. Ak však ide o argument, ktorý je pre vec rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (viď napríklad judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Van de Hurk v. Holandsko, Ruiz Torija v. Španielsko, Hiro Balani v. Španielsko, mutatis mutandis rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 56/01 a mnohé ďalšie).

12. V odvolaní žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu. Žalobca v konaní poukázal na skutočnosť, že dňa 03.10.2018 došlo v Dolnom Kubíne k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW X5, EČV: DK053BK, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená JUDr. D. O. B. L. XXXX/XX, XXX XX . E. Q. (ďalej len „Poškodený“). K vzniku spôsobenej škody malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla Volvo, EČV: BR681BX, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 114/2018 zo dňa 05.10.2018 (ďalej len „Zmluva o nájme“), na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky BMW X3. EČV: BL095PC. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2018137 zo dňa 05.11.2018 splatnú dňa 12.11.2018 na sumu 3.358,33 Eur bez DPH. Poškodený mal zároveň dňa 05.11.2018 postúpiť svoju pohľadávku z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla na žalobcu (ďalej aj len „Zmluva o postúpení“). Žalovaný mal za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný. Z okresným súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu (ktorý vychádzal a súčasne ho potvrdzovali aj dôkazy predložené žalobcom) vyplývalo, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplývalo, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazovala faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. Žalovaný v odvolaní citoval § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z § 524 Občianskeho zákonníka podľa žalovaného vyplývalo, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej Zmluve o postúpení. Vychádzajúc z predloženej Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa žalovaného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie

odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie, preto žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Žalovaný citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Zo Zmluvy o postúpení medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom Zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), bol podľa žalovaného takýto právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

13. V odvolaní žalovaný uviedol, že žalobca vo vednom spore žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený pred údajnou cesiou pohľadávky aj uhradil faktúru žalobcovi, v kauzálnom dôsledku čoho nemohla poškodenému vzniknúť ani pohľadávka voči žalovanému z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla. Obsah žalobcom predloženej Zmluvy o postúpení práve naopak preukazoval nezaplatenie faktúry zo strany poškodeného, a to ešte pred samotnou údajnou cesiou pohľadávky, preto údajný postupca pohľadávky (in concreto poškodený) nikdy nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému.

14. Žalovaný namietal, že od sumy za prenájom náhradného motorového vozidla neboli odrátané prevádzkové náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by poškodené nebolo. V danej súvislosti poukázal na konštantnú judikatúru (napr. R7/1992), v zmysle ktorej je nevyhnutné od vynaložených nákladov na vypožičanie osobného motorového vozidla odpočítať náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia. Navrhol, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým zruší napadnuté výroky II. a III. rozsudku okresného súdu a vec v zrušenej časti vráti vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

15. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli akokoľvek spochybníť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvého stupňa. Žalovaný v konaní pred okresným súdom nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by rozsudkom priznaný nárok žalobcovi mohol akokoľvek spochybníť. Odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, postoj žalovaného však nemá vecné ani právne opodstatnenie. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vecne správne. Okresný súd sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania a plne sa stotožnil s okresným súdom, preto nevidel dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku alebo zmenu a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Odvolateľ v podstate vytýkal rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ním predpokladaným hodnotením skutkových okolností, procesného stavu v konaní a právnym názorom vo vzťahu k jeho návrhu na zamietnutie žaloby. Nie je však možné dôvodne vytýkať súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdu prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Pokiaľ išlo o nosnú námietku žalovaného, a to nesprávne právne posúdenie veci, uviedol, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. K postúpeniu budúcej pohľadávky, ktorú mal pôvodne poškodený voči žalovanému a k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom sa v celom rozsahu odvolal žalobca na predchádzajúce vyjadrenia. Argumentáciu žalovaného považoval za zmätočnú a zavádzajúcu, keďže v záujme predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok „na strane poškodeného povinnosti splniť žalobcovi nájomné za prenájom vozidla a na strane žalobcu povinnosti zaplatiť poškodenému odplatu za postúpenú pohľadávku - tak žalobca a poškodený uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok, teda k momentu uzavretia týchto dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky, ktorým momentom sa zároveň mení charakter pohľadávky na existujúcu v konkrétnej

sume a výške. Tým je dosiahnutý účel inštitútu započítania, ktorým je dosiahnutie zániku vzájomných záväzkov bez toho, aby došlo k vzájomnému finančnému plneniu.“ Započítanie je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu, pričom musí ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Právne účinky nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to započítanie jednostranným právnym úkonom a započítanie dohodou. V danom prípade nepochybne došlo k zániku záväzku započítaním na podklade dohody uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným 05.11.2018 v Zmluve o postúpení pohľadávky. Argumentáciu žalovaného nepovažoval za správnu, nakoľko vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia veci a nebola súladná s ustálenou súdnou praxou súdov, pričom poukázal na „Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 18Cb/106/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 18Cb/133/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 10Cb/136/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 18Cb/249/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 29.03.2018 sp. zn. 18Cb/272/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 18Cb/3/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 03.05.2018 sp. zn. 18Cb/8/2018, Rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 06.09.2018 sp. zn. 17Cb/23/2018, Rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 17C/8/2018, Rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 12.11.2018 sp. zn. 8Cb/37/2018, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019, sp. zn. 13Cob/49/2019“.

16. Žalobca zdôraznil vo vyjadrení, že v danom prípade boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení a v spojení s úpravou vyplývajúcou z § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona o PZP, je žaloba skutkovo a právne dôvodná. Uvedené bolo v súlade s materiálnym výkladom zákona, ktorý má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe prednosť pred striktno formálnym výkladom práva. Nemožno sa stotožniť ani s tvrdeniami o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu jej neexistencie, keďže išlo o budúcu a identifikovateľnú pohľadávku, ktorej postúpenie je možné. Námitka nedostatku aktívnej legitímácie bola podľa žalobcu nedôvodná s poukazom na čiastočnú úhradu plnenia. Uhradené poisťné plnenie žalovaným predstavovalo plnenie nároku žalobcu súvisiace s prenájomom náhradného vozidla, preto popretie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu takýmto konaním žalovaného stratilo vecno-právny základ. Navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie.

17. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného bolo podľa postupu okresného súdu, a to podaním okresného súdu na č.l. 174 spisu (pôvodne č.l. 173 spisu) doručené právnomu zástupcovi žalovaného dňa 17.2.2020 (doručenka č.l. 173 spisu, pôvodne č.l. 172 spisu), ktorý do momentu konania, rozhodovania krajským súdom nevyužil možnosť vyjadriť sa k nemu v lehote do 10 dní od doručenia

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného za aplikácie ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania za akceptovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného v spojení s opravným uznesením súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

19. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/63/2020-194 zo dňa 16.11.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

20. Krajský súd uvádza s ohľadom aj na iné odvolacie sporové právne veci prebiehajúce medzi rovnakými sporovými stranami, že každú z nich môže posudzovať len v rozsahu a v medziach

odvolacích dôvodov. Uvedené znamená, že pri tej - ktorej sporovej právnej veci mohol krajský súd posudzovať a vyjadrovať sa k záverom obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu len v úzkej väzbe na vymedzené odvolacie dôvody. Inými slovami to, čo v konkrétnej sporovej právnej veci odvolateľ neurobil predmetom posudzovania odvolacieho konania, tak nebolo ani následne hodnotené krajským súdom. Krajský súd preto v tej - ktorej sporovej právnej veci sa mohol vyjadrovať vo väzbe k záverom okresného súdu obsiahnutých v napadnutom rozsudku okresného súdu, len k tomu, čo odvolateľ rozporoval v rámci odvolacieho konania, a to, čo sa nestalo predmetom odvolacieho konania, zostalo len v záveroch vyjadrovaných okresným súdom v napadnutom rozhodnutí. Uvedené zdôrazňuje krajský súd aj vo vzťahu k princípu právnej istoty s poukazom na Článok 2 ods. 2 CSP. Ak niektoré závery, okolnosti neurobil odvolateľ spornými vo vyvolanom odvolacom konaní, tak zákonite ani k nim nemal priestor, možnosť sa odvolací súd vyjadrovať, a tým boli ponechané závery okresného súdu vyjadrené v napadnutom rozhodnutí.

21. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného „že od sumy za prenájom Náhradného motorového vozidla neboli odrátané prevádzkové náklady, ktoré by Poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ak by poškodené nebolo. V danej súvislosti poukazujeme na konštantnú judikatúru (napr. R7/1992), v zmysle ktorej je nevyhnutné od vynaložených nákladov na vypožičanie osobného motorového vozidla odpočítať náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia“ odvolací súd uvádza, okresný súd v napadnutom rozsudku dal dostatočnú odpoveď žalovanému v napadnutom rozsudku v bode 26., ktorá argumentácia okresného súdu nenašla odzrkadlenie v odvolaní žalovaného, z ktorých dôvodov nemal potom odvolací súd dostatočný priestor na odklon od záverov okresného súdu.

22. Žalovaný okrem iného v odvolaní poukázal na to, že podľa jeho názoru rozsudok okresného súdu nie je dostatočne odôvodnený v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v dôsledku čoho malo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Krajský súd po oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu, rozsahom jeho odôvodnenia uvádza, že rozhodnutie okresného súdu má všetky náležitosti vyžadované § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti v danej veci považoval za preukázané, ktoré tvrdenia tvorili obsah dôkaznej povinnosti tej - ktorej sporovej strany s vyhodnotením, čo ktorá sporová strana preukázala, resp. nedokázala v rámci svojich tvrdení. Okresný súd vyhodnotil dôkazný stav, ktorý vyjadril a následne právne posúdil, preto nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného o nedostatočnom odôvodnení rozsudku okresného súdu. Krajský súd vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu žalovaného o ním tvrdenom zásahu do jeho práva na spravodlivý súdny proces, poukazuje na to, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Rozsudok okresného súdu bol riadnym spôsobom odôvodnený a pokiaľ sa okresný súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného ako odvolateľa, tak uvedené neznamená porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

23. V zmysle § 379, § 380 ods. 1 CSP v spojení s odvolaním žalovaného zo dňa 17.01.2020, v danej sporovej právnej veci boli posudzované len napadnuté výroky II., III., a to len v rozsahu tých námietok žalovaného, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní zo dňa 17.01.2020. Podstatou odvolania žalovaného bola námietka, že žalobca v uplatnenom nároku nepreukázal, že je aktívne vecne legitimovaný z dôvodu tvrdenej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd uvádza, že právny predchodca žalobcu a súčasne poškodená z poistnej udalosti - postúpila pohľadávku na poistné plnenie žalobcovi Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2018 vo výške 3.358,33 Eur. Táto vznikla z poistnej udalosti, keď si postupca - JUDr. D. O. (poškodená) od postupníka (žalobcu) vypožičala náhradné motorové vozidlo podľa Zmluvy o nájme č. 114/2018 zo dňa 05.10.2018 po dobu opravy poškodeného vozidla. Žalobca vystavil poškodenému po ukončení nájmu faktúru č. 201813 za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 114/2018 v celkovej výške 4.030,- Eur. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

24. Krajský súd po oboznámení sa s obsahom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2018, uzavretej medzi žalobcom a postupcom - poškodenou JUDr. D. O. uvádza, že ňou postupca a poškodená z poisťovnej udalosti postupovala pohľadávku, ktorou disponovala voči žalovanému, a to pohľadávkou na poistné plnenie, ktorá pozostávala z náhrady nákladov vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla, preto nemožno súhlasiť s odvolaním žalovaného, že by predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol neexistujúci predmet postúpenia, ak táto pohľadávka poškodenej JUDr. D. O. vznikla, ku ktorej dlžníkom bol žalovaný. Krajský súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z titulu námietky k zmluve o postúpení pohľadávky ako zmluvy neplatnej. K neopodstatnenosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného pristupuje aj samotné správanie sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi. Krajský súd upriamuje pozornosť na obsah Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 5.11.2018, uzavretej medzi žalobcom a poškodenou - postupcom p. JUDr. D. O.. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola peňažná pohľadávka poškodenej voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia. Išlo o nárok poškodeného voči žalovanému ako poisťovní, preto predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okresný súd správne skonštatoval, že ak k úhrade nájomného poškodenou JUDr. D. O. voči žalobcovi došlo formou započítania (čo poznamenáva krajský súd je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady), tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 5.11.2018 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodenej na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebola poškodená tak, ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný, ktorá pohľadávka nároku na poistné plnenie, ak sa stala predmetom zmluvy o postúpení, tak nie je možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 5.9.2018 mala spôsobilý predmet postúpenia a ide o platný právny úkon.

25. Krajský súd v zhrňujúcich záveroch dodáva, že poškodená bol veriteľkou, pretože mala pohľadávku voči poisťovní z titulu poisťovnej udalosti, a to pohľadávku na poistné plnenie v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú pohľadávku poškodená postúpila žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 5.11.2018 bola neplatná, resp. že by odporovala § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Zvýrazňuje krajský súd, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodenej na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodenej, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla.

26. Krajský súd sa nestotožňuje ani s námietkou žalovaného, že by rozsudok okresného súdu v napadnutej časti bol nesprávny, nezákonný, resp. arbitrárny. Vo vzťahu k tomuto irelevantnému odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, ktorý za protiústavné a arbitrárne považuje len tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchyľne od veci samej alebo aj extrémne nelogické, so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti, o ktorý prípad tu v danej sporovej právnej veci nešlo (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 746/2017-14 zo dňa 01. augusta 2017). Krajský súd na základe rozsahu odvolacích dôvodov a odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu nezistil, že by závery súdu prvej inštancie boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a zo záverov okresného súdu nevyplýva ani taká aplikácia príslušných ustanovení právnych predpisov (poznamenáva krajský súd v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného), ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sa žalovaný v rámci ním podaného odvolania a vyjadrených odvolacích dôvodov nestotožňuje so závermi okresného súdu, sama osebe na prijatie záverov zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia nepostačuje. Aj stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/987, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporovej strany konania vrátane jej dôvodov a námietok.

27. Na základe vyjadrených odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd nezistil okolnosti na zmenu rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokoch, ani na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch a k nim sa viažuceho odôvodnenia potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému bol voči žalovanému priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.